

B9-0341/2021

7.6.2021

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

a kubai emberi jogi és politikai helyzetről
(2021/2745(RSP))

**Leopoldo López Gil, Michael Gahler, Isabel Wiseler-Lima, Gabriel Mato,
Antonio López-Istúriz White**
a PPE képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a kubai emberi jogi és politikai helyzetről
(2021/2745(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kubáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a kubai emberi jogi helyzetről szóló 2018. november 15-i állásfoglalására¹, a José Daniel Ferrer ügyéről szóló 2019. december 3-i állásfoglalására², továbbá az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Kubai Köztársaság közötti politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra³ irányuló tervezetről szóló 2017. július 5-i állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Unió és Kuba között 2016 decemberében aláírt és 2017. november 1. óta ideiglenesen alkalmazott, a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodásra⁴,
- tekintettel a Közép-Amerika országaival fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség Kubáról szóló, 2020. december 11-én megtartott meghallgatására,
- tekintettel az EU–Kuba Vegyes Tanács tagjainak 2021. január 20-án megtartott nem hivatalos videokonferenciájára⁵,
- tekintettel a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás alapján 2021. február 26-án tartott harmadik hivatalos emberi jogi párbeszédre⁶,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Kubáról szóló, 2018. májusi egyetemes időszakos felülvizsgálatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és egyéb nemzetközi emberi jogi szerződésekre és egyezményekre,
- tekintettel az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottságának (IACHR) 2020. évi éves jelentésére,
- tekintettel az IACHR 179. ülészaka keretében tartott nyilvános meghallgatásokra,
- tekintettel az IACHR 7/2021. sz., 14/2021. sz. és 24/2021. sz. határozatára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által 1984. december 10-én elfogadott, a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó büntetések vagy

¹ [HL C 363., 2020.10.28., 70. o.](#)

² [Elfogadott szövegek, P9_TA\(2019\)0073](#)

³ [HL C 334., 2018.9.19., 99. o.](#)

⁴ [HL L 337., 2016.12.13., 3. o.](#)

⁵ [EU–Kuba Vegyes Tanács, 2021. január 20.](#)

⁶ [A politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás alapján 2021. február 26-án tartott emberi jogi párbeszéd.](#)

- bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre, amelynek Kuba részes fele,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásra,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet Kuba is aláírt,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel 2017. július 5-én az Európai Parlament egyetértését adta a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodáshoz; mivel a Parlament a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodásra vonatkozó egyetértésének megadásával együtt egy állásfoglalást is elfogadott, amelyben felhívta az Uniót, hogy támogassa a Parlament demokráciával, egyetemes emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal – így a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és a politikai egyesülés szabadságával, valamint az információszabadsággal és annak valamennyi formájával – kapcsolatos nézeteit; mivel a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás révén mindkét fél megerősítette, hogy tiszteletben tartja az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és más nemzetközi emberi jogi egyezményekben meghatározott egyetemes emberi jogokat; mivel a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás egy úgynevezett „emberi jogi záradékot” is tartalmazott, amely az uniós nemzetközi megállapodások standard és lényeges eleme, és amely az emberi jogokra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén lehetővé tette a megállapodás felfüggesztését;
- B. mivel az emberi jogok, a szabadság, valamint az emberek méltóságának és jóllétének képviselőjére és védelmére a demokrácia a legalkalmasabb, ami – többek között – egyet jelent a hatalmon lévő erők váltakozásával, a szabad és tisztességes választásokkal, valamint a politikai pluralizmus tiszteletben tartásával; mivel a közelmúltban elfogadott kubai alkotmány 5. cikke kiemeli, hogy a Kubai Kommunista Párt a legfelsőbb állami hatóság, amit a 4. és 229. cikk is megerősíti azzal, hogy nyomatékosítja: a szocializmus visszafordíthatatlan rendszer; mivel az új kubai alkotmány 2019. április 10-i elfogadása és 2021 áprilisa között 1946. az emberi jogokat és alapvető szabadságokat hátrányosan érintő jogi aktust fogadtak el;
- C. mivel a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás közel négy évvel ezelőtti hatálybalépése óta Kubában semmilyen konkrét előrelépés nem történt a megállapodásban rögzített általános elvek és célkitűzések tekintetében; mivel éppen ellenkezőleg, a kubai rezsim egyre erőteljesebb elnyomást alkalmaz, és egyre több emberi jogi visszaélést követ el a szigetországban; mivel a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodás hatálybalépése óta sem a szigetországban kialakult emberi jogi és alapvető szabadságokkal kapcsolatos helyzet javítása, sem pedig a kubai állampolgárok gazdasági és szociális körülményeinek javítása terén nem történt érdemi előrelépés; mivel a helyzet Kubában osztársadalmi szinten vált egyre rosszabbá, ami új ellenállási hullámot indított el, és a kubai társadalom széles rétegeit mozgósító békés tüntetésekhez vezetett, amelyeket a kubai hatóságok és a rezsim elnyomó struktúrái elfojtottak és brutálisan szétverték;
- D. mivel a 2021-es év elejétől eltelt időszakot tekintve az elnyomás áprilisban volt a legerőteljesebb, mivel az Emberi Jogok Kubai Megfigyelőközpontja (OCDH) több mint 1018, emberi jogi aktivistákkal és független újságírókkal szembeni elnyomó intézkedést dokumentált, melyek közül 206 önkényes letartóztatás volt, 13 esetben pedig ezt súlyos

erőszak kísérte; mivel a kubai hatóságok jogellenesen betörték Luis Manuel Otero Alcántara független művész, a *Movimiento San Isidro* koordinátorának otthonába, és vádemelés nélkül több órán keresztül őrizetben tartották; mivel a *Prisoners Defenders* szervezet szerint Kubában jelenleg 150 politikai foglyot tartanak fogva; mivel 2021 márciusa és májusa között 31 új esetet regisztráltak; mivel a 2021 június 1-jéig eltelt 12 hónapban az említett jegyzékben 199 politikai fogoly ügye szerepelt, a politikai okokból elrendelt fogva tartások száma pedig 65 új esettel bővült, ami a havi átlagot tekintve 5,4 új politikai bebörtönzést jelent; mivel az elmúlt néhány hónapban nőtt a börtönökben fogva tartott politikai foglyok kínzásáról és bántalmazásáról szóló bejelentések száma;

- E. mivel a kubai büntető törvénykönyv többek között „vészhelyzetre” és „bűnelkövetést megelőző biztonsági intézkedésekre” vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz, amelyek alapján jelenleg több mint 8000 olyan főt tartanak fogva börtönökben, akik nem követtek el bűncselekményt, és eddig további 2500 személyt ítélték kényszermunkára;
- F. mivel a kubai büntető törvénykönyv szerint nyolc év szabadságvesztéssel büntetendők azok a közalkalmazottak, akik nem teljesítik maradéktalanul az orvosi kiküldetéseket, vagy úgy döntenek, hogy nem térnek vissza Kubába; mivel a kubai Külkereskedelmi és Befektetésügyi Minisztérium 2010. évi 168. sz. határozata indokolatlan feladatok és kötelezettségek teljesítését írja elő az államnak vagy állami tulajdonú vállalkozásoknak külföldön dolgozó közalkalmazottak, köztük az egészségügyi személyzet tagjai számára, amelyek sértik az emberi méltóságot, valamint a kivétel nélkül minden emberi lényt megillető elemi és alapvető emberi jogokat; mivel ezek az orvosi kiküldetések a rabszolgaság modern formájának tekinthetők; mivel Kuba megsérti a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kényszermunkáról szóló 29. sz. és 105. sz. egyezményét; mivel Kuba megsérti a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás 38. cikkét;
- G. mivel az IACHR 2020. évi éves jelentése felhívja a figyelmet arra, hogy számos állítás szerint a kubai állam visszaéléseket és emberi jogi jogsértéseket követett el az úgynevezett „orvosi kiküldetesként” feltüntetett külföldi munkavégzésre beosztott kubai egészségügyi személyzet tagjaival szemben; mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosának kubai orvosi kiküldetésekről szóló nyilatkozata (CUB 6/2019) felhívta a figyelmet arra, hogy az egészségügyi személyzet tagjainak bizonytalan és embertelen feltételek között kell végezniük munkájukat, amely állítást a *Human Rights Watch* és 622 személyes beszámoló is megerősített;
- H. mivel a Parlament három alkalommal ítélte oda a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjat kubai aktivistáknak: 2002-ben Oswaldo Payának, 2005-ben a „Nők fehérben” mozgalomnak, 2010-ben pedig Guillermo Fariñasnak; mivel a Szaharov-díjasokat és rokonaikat továbbra is rendszeresen zaklatják és megfélemlítik, valamint megakadályozzák abban, hogy elhagyják az országot és részt vegyenek nemzetközi eseményeken vagy az Európai Parlament által szervezett rendezvényeken;
- I. mivel a Parlament több alkalommal is – legutóbb 2020. december 11-én – meghívott Szaharov-díjasokat, például Berta Solert, valamint aktivistákat, többek között Jose Daniel Ferrert, Luis Manuel Otero Alcántarát és Reinaldo Escobart; mivel a kubai hatóságok módszeresen megakadályozták e személyek részvételét, így például 2020 decemberében önkényesen letartóztatták Berta Solert és Reinaldo Escobart, a többi

résztevő internetkapcsolatát pedig korlátozták; mivel a Közép-Amerika országaival fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség elnöke, a Külügyi Bizottság elnöke és a Parlament alelnöke közös nyilatkozatában tiltakozását fejezte ki az aktivisták zaklatása ellen; mivel sem az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), sem az Unió kubai küldöttsége nem tett olyan nyilatkozatot, amelyben védelmükbe vették volna, vagy bármiféle nyilvános vagy magánjellegű támogatásukról biztosították volna e személyeket;

- J. mivel nyilvánvaló, hogy az EKSZ és a kubai rezsimek megállapodott – vagy legalábbis hallgatólagosan megállapodott – arról, hogy a kubai rezsimek nem éri nyilvános bírálatt az emberi jogok esetleges megsértése miatt; mivel Alberto Navarro, az Unió havannai nagykövete aláírta az Egyesült Államok elnökének címzett azon levelet, amelyben többek között azzal a kéréssel élnek az elnök felé, hogy oldja fel a szigetet sújtó amerikai embargót és tartózkodjon a kubai ügyekbe való beavatkozásoktól; mivel ez egyértelműen túlmutat a nagykövet diplomáciai megbízatásán és bizonyítja az Unió havannai nagykövetségének rendkívül átpolitizált szerepvállalását; mivel Navarro úr nyilvános megnyilatkozásaiban határozottan kiállt amellett, hogy „Kuba nem diktatúra”;
- K. mivel 2021. február 26-án sor került az EU és Kuba közötti harmadik hivatalos emberi jogi párbeszédre, amely a korábbiakhoz hasonlóan eredmény nélkül zárult; mivel minden politikai párbeszéddel szemben elvárás, hogy a független civil társadalom és az összes ellenzéki politikai szereplő korlátozás nélküli részt vehessen benne, miként azt a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás 36. cikke is hangsúlyozza; mivel a kubai rezsimek több nem kormányzati szervezettől és független szervezettől megtagadta a szóban forgó emberi jogi párbeszédekben való részvételhez való jogot; mivel az EKSZ hallgatólagosan elfogadta a rezsimek tiltó politikáját; mivel a párbeszéd nem önmagáért létezik, hanem kézzelfogható eredmények elérését hivatott szolgálni;
- L. mivel a Parlament több alkalommal meghívta a kubai kormány diplomáciai képviselőit, hogy vegyenek részt a Kubával kapcsolatos meghallgatásokon és tevékenységekben; mivel az e meghívásokra kapott válaszlevelek nemcsak a részvételt utasították vissza, hanem tele voltak becsmérlő megnyilatkozásokkal, valamint a Parlamenttel és annak tagjaival szembeni megalapozatlan vádakkal; mivel nagy valószínűséggel a Parlament az egyetlen olyan uniós intézmény, amely a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás ideiglenes hatálybalépését követően nem kapott engedélyt arra, hogy látogatást tegyen az országban, ez pedig olyan attitűdről árulkodik, amely egyértelműen ellentétes azzal a lényegi elemmel, amelyen a politikai párbeszédéről szóló megállapodásnak alapulnia kell;
1. határozottan elítéli, hogy Kubában politikai okokból tartanak fogva embereket, a másként gondolkodók tartós és folytonos politikai üldöztetésnek, zaklatásnak, valamint önkényes fogva tartásnak vannak kitéve; elítéli továbbá a *Movimiento San Isidro* művészei, a békés másként gondolkodók, a független újságírók, az emberijog-védők és a politikai ellenzék tagjai ellen irányuló jelenlegi támadásokat; felszólít e cselekmények azonnali beszüntetésére, valamint minden politikai fogoly és mindazok azonnali szabadon bocsátására, akiket kizárólag a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságához való joguk gyakorlása miatt tartanak önkényesen fogva; felszólít arra, hogy vezessenek be hatékonyabb biztosítékokat a tisztességes eljáráshoz való jog és az igazságszolgáltatás függetlensége tekintetében, valamint azt biztosítandó, hogy a

szabadságuktól megfosztott személyek igénybe vehessék független ügyvédek szolgáltatásait, miként azt a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás 24. cikke hangsúlyozza;

2. határozottan elítéli Aymara Nieto Muñoz, Mitzael Díaz Paseiro, Iván Amaro Hidalgo, Edilberto Ronal Arzuaga Alcalá, Yandier García Labrada, Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui, valamint a lelkiismereti meggyőződése miatt fogva tartott további 64 személy önkényes őrizetbe vételét; sürgeti a kubai hatóságokat, hogy e személyeket azonnal bocsássák szabadon;
3. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kubai rezsím nem vállalt kötelezettséget, illetve nem is hajlandó arra, hogy akár minimálisan elmozduljon a változások felé vagy a rezsím átalakítására lehetőséget kínáló megoldások csatornáinak megnyitása felé, ami pedig kedvező változást hozna a kubai társadalom társadalmi és politikai részvétele, valamint az állampolgárok életkörülményei, továbbá a rezsím demokratikus intézkedéseket ellenző álláspontja szempontjából; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás hatálybalépése óta közel négy év eltelt, az emberi jogok és a demokrácia helyzete nem javult, és a kubai nép javát szolgáló érdemi és kézzelfogható pozitív eredmények sem születtek; úgy véli, hogy a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás csak a kubai rezsím „tiszttára mosásához” és a nemzetközi közösség általi hivatalos elismeréséhez járult hozzá, holott nyilvánvaló, hogy a régió egy olyan antidemokratikus anomáliájáról van szó, amely immár több mint hat évtizedet túlélt;
4. elismeri, hogy a kubaiaknak a civil társadalommal és a politikai ellenzékkel folytatott párbeszéd révén jogukban áll síkra szállni országuk demokratizálódásáért, hogy ütemterv jöjjön létre a többpárti demokratikus választásokhoz;
5. felhívja az EKSZ-t, hogy ragaszkodjon ahhoz, hogy a kubai hatóságok teljesítsék az Unió és Kuba közötti politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodásban rögzített kötelező erejű kötelezettségeket, különösen az alapvető emberi jogok és az elemi szabadságok tiszteletben tartása tekintetében, amint azt a megállapodás 1. cikkének 5. bekezdése is hangsúlyozza;
6. elítéli az orvosi kiküldetések keretében külföldi munkavégzéssel megbízott kubai egészségügyi személyzet ellen, a kubai állam részéről elkövetett munkaügyi és emberi jogi jogsértéseket, amelyek az ILO alapvető, Kuba által is megerősített egyezményeibe ütköznek; sürgeti Kubát, hogy ténylegesen hajtsa végre és tartsa tiszteletben az Emberi Jogok Amerikai Egyezményében, valamint az ILO 29. sz. és 105. sz. egyezményében foglaltakat;
7. emlékeztet arra, hogy a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás rendelkezik a megállapodásnak az emberi jogokra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén történő felfüggesztéséről; ragaszkodik ezért ahhoz, hogy az Európai Unió a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás végrehajtása során szorosan kövesse nyomon az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartását Kubában, és ezzel kapcsolatban terjesszen rendszeres jelentéseket a Parlament elé; úgy véli, hogy Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui, Maykel Castillo Pérez („Osorbo”), valamint annak a több mint 120 politikai fogolynak és lelkiismereti

meggyőződésük miatt elítélt személynek a bebörtönzése, továbbá a 2021 áprilisában és júniusában tapasztalt elnyomó, többek között a *Movimiento San Isidro* tagjaival és a *Patria y Vida* című videó szerzőivel szembeni önkényes és elnyomó intézkedések a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás 85. cikke

3. bekezdésének b) alpontjában meghatározottak szerint rendkívül sürgős eseteknek minősülnek; felhívja az Uniót, hogy ennek megfelelően mindezekkel összefüggésben hívjon össze rendkívüli ülést;

8. újfent felhívja a figyelmet arra, hogy az emberi jogok a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás lényegi elemét képezik, amint azt a megállapodás 1. cikkének 5. bekezdése, 2. cikkének c) alpontja, 5. és 22. cikke, valamint 43. cikkének 2. bekezdése is hangsúlyozza; felhívja ezért a Tanácsot, hogy alkalmazza a kötelezettségek teljesítésére vonatkozó, a megállapodás 85. cikkében rögzített rendelkezéseket, ideértve a megállapodás felfüggesztését is, amennyiben a kubai hatóságok továbbra is elkövetnek emberi jogi visszaéléseket, ami a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás súlyos megsértésének minősülne „a megállapodás – 1. cikkének 5. bekezdésében és 7. cikkében leírt – lényegi elemeinek megsértése” miatt;
9. kéri, hogy a kubai kormány hajtson végre jogi reformokat a sajtó, az egyesülés és a tüntetés szabadságának szavatolása érdekében, valamint indítson a szabad, tisztességes és demokratikus, a kubai nép szuverén és szabadon kinyilvánított akaratát figyelembe vevő választásokat lehetővé tevő politikai reformfolyamatot; sürgeti a kubai kormányt, hogy emberi jogi politikáját hangolja össze a Kuba által is aláírt chartákban, nyilatkozatokban és nemzetközi egyezményekben meghatározott nemzetközi normákkal, és tegye lehetővé a civil társadalom és az ellenzéki politikai szereplők számára, hogy korlátozások nélkül, aktívan részt vehessenek a politikai és társadalmi életben;
10. elítéli, hogy a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodásban foglaltakkal ellentétes módon módszeresen megtagadják a kubai és európai független civil társadalomtól az Unió és Kuba közötti emberi jogi párbeszédekben – például a 2021. február 26-án tartott harmadik hivatalos emberi jogi párbeszédben – való részvételt, aminek hátterében az áll, hogy a kubai kormány megtagadja ennek engedélyezését, amit viszont az Uniónak nem szabadna elfogadnia; szorgalmazza ezért, hogy a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás pilléreinek tiszteletben tartása érdekében, és az Unióval együttműködési megállapodást kötött más országokhoz hasonlóan, az Unió és Kuba viszonylatában is jöjjön létre – a civil társadalom részvételével – egy intézményesített, formális, nyílt és nyilvános párbeszéd; emlékezteti az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás alapvető fontosságú elemként határozza meg a civil társadalom részvételét a párbeszéd megállapodás keretén belüli fejlesztése szempontjából (preambulum, valamint a 19. és 36. cikk, a 42. cikk 1. bekezdése, a 47. cikk 6. bekezdésének e) alpontja, valamint az 59. cikk 2. bekezdése); rámutat ezért arra, hogy az uniós, illetve kubai civil társadalom, valamint az összes ellenzéki politikai szereplő kizárása az egyik lényegi elemétől fosztja meg a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás képviselte szellemiséget;
11. emlékeztet arra, hogy a politikai párbeszédéről és együttműködéséről szóló megállapodás

rendelkezéseivel ellentétes az, ha kizárólag a kubai kormánnyal összeköttetésben álló szervezeteket vagy egyéneket részesítik előnyben, az ellenzéki szervezeteket és a civil társadalom többi képviselőjét pedig kizárják a finanszírozásból; felszólít ezért arra, hogy a kubai kormány jóváhagyásától függetlenül valamennyi érdekelt felet vonják be az együttműködési alapokba;

12. mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kubai hatóságok annak ellenére nem engedélyezik a parlamenti bizottságok, küldöttségek és egyes képviselőcsoportok számára, hogy látogatást tegyenek Kubába, hogy a Parlament egyetértését adta a politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodáshoz; felhívja a hatóságokat, hogy haladéktalanul engedélyezzék az országba való belépést;
13. felhívja az Uniót, hogy támogassa a Parlament demokráciával, egyetemes emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal – így a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és a politikai egyesülés szabadságával, az információszabadsággal és annak valamennyi formájával – kapcsolatos jövőképét, valamint a Parlament „egész világra kiterjedő, az emberijog-védők támogatására irányuló politikáját” a párbeszéd egész folyamata során; megerősíti mindazonáltal, hogy az emberi jogi párbeszéd jelenleg nem akadályozza meg a politikai indíttatású őrizetbe vételt Kubában; rámutat arra, hogy épp ellenkező a helyzet, az Emberi Jogok és Nemzeti Megbékélés Kubai Bizottsága szerint ugyanis az ilyen jellegű fogva tartások száma jelentősen nőtt az elmúlt néhány évben;
14. felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletét, hogy ismerje el a kubai kormánnyal szemben álló politikai ellenzék létezését, és következésképpen ennek megfelelően vonja be az Unió és Kuba közötti politikai párbeszédbe; felhívja a tagállamok képviselőit, hogy az Európai Unió emberi jogi politikájának koherens belső és külső végrehajtását biztosítandó vessék fel az emberi jogokkal kapcsolatos problémákat a kubai hatóságoknál tett látogatásaik alkalmával, és amikor Kubába utaznak, találkozzanak a Szaharov-díj kitüntetettjeivel;
15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Kuba kormányának és Néphatalmi Nemzetgyűlésének, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a Bizottságnak, az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ENSZ emberi jogi főbiztosának.